

ESIMESE ASTME KOHTU MÄÄRUS (neljas koda)

19. september 2005 *

Kohtuasjas T-247/04,

Asociación de exportadores españoles de productos farmacéuticos (Aseprofar),
asukoht Madrid (Hispaania),

Española de desarrollo e impulso farmacéutico, SA (Edifa), asukoht Madrid,

esindaja: advokaat L. Ortiz Blanco,

hagejad,

versus

Euroopa Ühenduste Komisjon, esindaja: G. Valero Jordana, kohtudokumentide
kättetoimetamise aadress Luxembourgis,

kostja,

* Kohtumenetluse keel: hispaania

mille esemeks on nõue tühistada komisjoni 30. märtsi 2004. aasta otsus, millega lõpetati kaebuse P/2002/4609 menetlemine, ja komisjoni 30. märtsi 2004. aasta otsus, millega lõpetati kaebuse P/2003/5119 menetlemine, selles osas, mis puudutab EÜ artiklit 29,

EUROOPA ÜHENDUSTE ESIMESE ASTME KOHUS (neljas koda),

koosseisus: koja esimees H. Legal, kohtunikud P. Mengozzi ja I. Wyszniowska-Bialecka,

kohtusekretär: H. Jung,

on andnud järgmise

määruse

Õiguslik raamistik

- ¹ EÜ artikli 226 esimese lõigu kohaselt, kui komisjon on arvamusel, et liikmesriik ei ole täitnud EÜ asutamislepingust tulenevat kohustust, esitab ta selle kohta oma põhjendatud arvamuse, olles andnud asjassepuutuvale riigile võimaluse esitada oma seisukoht. EÜ artikli 226 teise lõigu kohaselt, kui asjassepuutuv riik ei järgi esitatud arvamust komisjoni seatud tähtaja jooksul, võib komisjon anda asja Euroopa Kohtusse.

- 2 Komisjoni teatis 2002/C 244/03 Euroopa Parlamendile ja Euroopa ombudsmanile, mis puudutas suhteid kaebuse esitajaga ühenduse õiguse rikkumisega seotud asjades, avaldati Euroopa Ühenduste Teatajas 10. oktoobril 2002 (EÜT C 244, lk 5).

- 3 Teatise viienda ja kuuenda lõigu kohaselt on selle eesmärk „avaldada konsolideeritud kujul asutusesisesed menetlusnormid, mida kohaldatakse liikmesriigi kohustuste rikkumise menetluses suhtes kaebuse esitajaga” ja avaldada sellel eesmärgil „haldusmeetmed kaebuse esitaja kasuks, mille järgimine on [komisjoni] jaoks kaebuse menetlemisel ja vastava rikkumisega seotud asja uurimisel kohustuslik”.

- 4 Teatise seitsmenda lõigu kohaselt „ei muuda need haldusmeetmed siiski [EÜ artiklis 226] ette nähtud kohustuste rikkumise menetluse kahepoolset iseloomu” ja komisjonil on „kaalutlusõigus” selle menetluse algatamisel.

- 5 Teatise 2002/C 244/03 lisa punktis 1 pealkirjaga „Mõisted ja ulatus” on sätestatud, et „„kaebuse” all mõeldakse kõiki komisjonile edastatud kirjalikke pöördumisi, milles kaevatakse ühenduse õigusega vastuolus olevate meetmete või tegevuse peale” ja mille „uurimine [...] võib viia komisjoni poolt liikmesriigi kohustuste rikkumise menetluse algatamiseni”. Samuti sätestatakse selles, et „„rikkumismenetluse” all mõeldakse komisjoni poolt EÜ artikli 226 alusel algatatud liikmesriigi kohustuse rikkumise menetluse kohtueelset staadiumi”.

- 6 Sama lisa punktis 2 pealkirjaga „Üldpõhimõtted” on eelkõige sätestatud, et „[i]gaüks võib esitada kulusid kandmata komisjonile kaebuse liikmesriigi peale” ja et komisjon „otsustab kaalutlusõigusest lähtuvalt, kas tuleb võtta edasisi meetmeid või mitte”.

- 7 Lisa punktid 3-6 käsitlevad kaebuste registreerimist, nende kättesaamise kinnitamist, nende esitamise üksikasjalikke eeskirju ning kaebuse esitaja ja isikuandmete kaitset.
- 8 Lisa punktis 7 pealkirjaga „Teabevahetus kaebuse esitajaga” on sätestatud, et välja arvatud juhul, kui sama väite alusel on esitatud mitmeid kaebusi, „[h]oiavad komisjoni teenistused kaebuse esitajaga ühendust ja teatavad talle igast komisjoni kirjalikust otsustusest (märgukiri, põhjendatud arvamus, Euroopa Kohtusse pöördumine või kaebuse menetlemise lõpetamine), mis puudutab kaebuse alusel avatud menetluse arengut”.
- 9 Lisa punktis 8 pealkirjaga „Kaebuste uurimise tähtaeg” on muu hulgas sätestatud, et „[ü]ldreeglina püüavad komisjoni teenistused teha otsuse märgukirja saatmise või kaebuse menetlemise lõpetamise kohta hiljemalt ühe aasta jooksul kaebuse registreerimisest”.
- 10 Lisa punktis 9 pealkirjaga „Kaebuste uurimise lõpetamine” on muu hulgas sätestatud, et „[k]aebuse uurimise lõpetamisel võivad komisjoni teenistused teha ettepaneku, et komisjoni liikmete täiskogu saadaks märgukirja, mis avab rikkumismenetluse asjassepuutuva liikmesriigi vastu, või lõpetaks kaebuse menetlemise edasisi meetmeid võtmata”, mille kohta „[t]eeb komisjon otsuse oma kaalutlusõigusõigusest lähtuvalt”. Samuti sätestatakse selles, et välja arvatud juhul, kui sama väite alusel on esitatud mitmeid kaebusi, „[t]eatakse kaebuse esitajale kirjalikult komisjoni otsusest, mis on tehtud tema kaebusega seotud kohustuste rikkumise asjas”.
- 11 Lisa punktis 10 pealkirjaga „Kaebuse menetlemise lõpetamine edasisi meetmeid võtmata” on sätestatud, et „kui komisjoni teenistus kavatseb teha ettepaneku lõpetada kaebuse menetlus edasisi meetmeid võtmata, siis teatab ta sellest eelnevalt

kaebuse esitajale kirjaga, milles märgitakse kaebuse menetluse lõpetamise põhjused ja kutsutakse kaebuse esitajat üles esitama oma võimalikud märkused nelja nädala jooksul" teatud üksikasjalike eeskirjade alusel ja teatud tingimustel.

- 12 Lisa punktis 11 pealkirjaga „Kaebuse menetluse lõpetamise lihtsustatud kord” on sätestatud, et teatud juhtudel, „kui rikkumise kohta ei ole veel märgukirja tehtud, võidakse selle menetlemine lõpetada edasisi meetmeid võtmata ja asja ei ole vaja saata komisjoni liikmete täiskogule läbivaatamiseks”.
- 13 Lisa punktid 12-14 käsitlevad komisjoni otsuste avaldamist ja rikkumismenetluse dokumentidega tutvumist, samuti kaebuse esitaja õigust pöörduda väärhalduse korral Euroopa ombudsmani poole EÜ artiklites 21 ja 195 sätestatud tingimustel.

Kohtuvaidluse taust

- 14 Hagejad, Asociación de exportadores españoles de productos farmacéuticos (edaspidi „Aseprofar”) ja Española de desarrollo e impulso farmacéutico, SA (edaspidi „Edifa”) on kaks Hispaanias asutatud esindusühendust. Äriühingud, kelle huve nad esindavad, tegelevad eelkõige ravimite hulgimüügi ja paralleelkaubandusega.
- 15 Hispaania tervishoiu- ja tarbijakaitseministeerium sõlmis 31. oktoobril 2001 lepingu Hispaanias tegutsevate ravimilaborite huve esindava ühendusega (edaspidi „31. oktoobri 2001. aasta leping”). Selle lepingu eesmärk on, nagu nähtub juba

pealkirjast, „ravimikulude kontrollimeetmete ja ravimite mõistliku kasutamise täieliku kava väljatöötamine ja rakendamine”.

- 16 Aseprofar teavitas komisjoni 28. novembri 2001. aasta kirjaga talle 31. oktoobri 2001. aasta lepingust tulenenud tagajärgedest ja märkis, et lepinguga rikutakse EÜ artiklit 28 ja võimalik, et ka EÜ artiklit 29. Esindusühendus European Association of Euro-Pharmaceutical Companies, mille liige Aseprofar on, esitas 22. mai 2002. aasta kirjaga kaebuse, milles väitis, et 31. oktoobri 2001. aasta leping rikub EÜ artikleid 28-30. Komisjon registreeris selle kaebuse numbriga P/2002/4609.
- 17 Hispaania ametiasutused võtsid 13. juunil 2003 vastu kuningliku dekreeidi 725/2003, millega kehtestati 20. detsembri 1990. aasta ravimiseaduse 25/1990 artikli 100 rakendussätted (*BOE* nr 152, 26.6.2003, lk 24596).
- 18 Aseprofar ja Edifa esitasid 29. septembri 2003. aasta kirjaga kaebuse, milles väitsid, et kuninglik dekreet 725/2003 rikub esiteks EÜ artiklit 29 ja teiseks EÜ artikleid 10 ja 81. Komisjon registreeris selle kaebuse numbriga P/2003/5119.
- 19 Komisjoni teenistused uurisid kaebusi P/2002/4609 ja P/2003/5119.
- 20 Oma 30. märtsi 2004. aasta koosolekul otsustas komisjoni liikmete täiskogu esiteks lõpetada kaebuse P/2002/4609 menetlemine ja teiseks lõpetada kaebuse P/2003/5119 menetlemine selles osas, mis puudutab EÜ artiklit 29.

- 21 Komisjon teavitas Aseprofari ja Edifat otsusest lõpetada kaebuse P/2002/4609 menetlemine 2. aprilli 2004. aasta kirjaga, mis saadi kätte 7. aprillil 2004.
- 22 Komisjon teavitas Aseprofari ja Edifat otsusest lõpetada kaebuse P/2003/5119 menetlemine selles osas, mis puudutab EÜ artiklit 29, 6. mai 2004. aasta kirjaga, mis saadi kätte 10. mail 2004.

Menetlus

- 23 Aseprofar ja Edifa esitasid hagiavalduse, mis saabus Esimese Astme Kohtu kantseleisse 17. juunil 2004.
- 24 Esimese Astme Kohtu kodukorra artikli 114 lõike 1 alusel esitas komisjon Esimese Astme Kohtu kantseleisse 27. juulil 2004 saabunud eraldi dokumendina taotluse, et Esimese Astme Kohus lahendaks vastuvõetavuse küsimuse ilma kohtuasja sisuliselt arutamata.
- 25 Kodukorra artikli 114 lõike 2 alusel esitasid Aseprofar ja Edifa Esimese Astme Kohtu kantseleisse 1. oktoobril 2004 saabunud dokumendiga oma märkused selle taotluse kohta.
- 26 Kodukorra artikli 48 lõike 2 alusel esitasid Aseprofar ja Edifa Esimese Astme Kohtu kantseleisse 19. aprillil 2005 saabunud dokumendiga uue väite. Nad leidsid, et see tugineb õiguslikul asjaolul, mis on tulnud ilmsiks menetluse käigus. Nad täpsustasid, et see asjaolu on Euroopa Kohtu 22. veebruari 2005. aasta otsus kohtuasjas C-141/02: komisjon v. T-Mobile Austria (EKL 2005, lk I-1283).

- 27 Kodukorra artikli 48 lõike 2 alusel vastas komisjon uuele väitele Esimese Astme Kohtu kantseleisse 6. juunil 2005 saabunud dokumendiga.
- 28 Kodukorra artikli 48 lõike 2 alusel esitasid Aseprofar ja Edifa Esimese Astme Kohtu kantseleisse 1. septembril 2005 saabunud dokumendiga veel ühe uue väite. See väide tugineb Tribunal Supremo (Hispaania) 20. juuni 2005. aasta otsusel, millega jäeti rahuldamata nende halduskohtumenetluse raames kuningliku dekreediga 725/2003 peale esitatud kaebus.

Poolte nõuded

- 29 Aseprofar ja Edifa paluvad oma hagiavalduses Esimese Astme Kohtul:
- tühistada komisjoni 30. märtsi 2004. aasta otsus, millega lõpetati kaebuse P/2002/4609 menetlemine;
 - tühistada komisjoni 30. märtsi 2004. aasta otsus, millega lõpetati kaebuse P/2003/5119 menetlemine selles osas, mis puudutab EÜ artiklit 29;
 - mõista kohtukulud välja komisjonilt.

30 Komisjon palub Esimese Astme Kohtul:

— jätta hagiavaldus vastuvõetamatuse tõttu läbi vaatamata, ilma kohtuasja sisuliselt arutamata;

— mõista kohtukulud välja Aseprofarilt ja Edifalt.

31 Oma märkustes paluvad Aseprofar ja Edifa, et Esimese Astme Kohus jätkaks vastuvõetamatuse vastuväite rahuldamata.

Õiguslik käsitlus

32 Kodukorra artikli 114 lõigete 1 ja 4 kohaselt, kui üks pool palub Esimese Astme Kohtul lahendada vastuvõetavuse küsimus ilma kohtuasja sisuliselt arutamata, võib kohus selle taotluse lahendada või liita selle põhikohtuasjaga. Sama kodukorra artikli 114 lõike 3 kohaselt on taotluse edasine menetlus suuline, kui Esimese Astme Kohus ei otsusta teisiti.

33 Käesolevas asjas piisab Esimese Astme Kohtul kohtutoimiku dokumentidest ning vajadus suulise menetluse avamiseks puudub.

Poolte argumentid

- 34 Komisjon leiab, et hagi on vastuvõetamatu kahel põhjusel. Esiteks ei ole otsused, mille peale see on esitatud, vaidlustatavad aktid. Teiseks puudub Aseprofaril ja Edifal õigus nõuda nende tühistamist.
- 35 Aseprofar ja Edifa vastavad, et hagi on vastuvõetav.
- 36 Esiteks ei ole hagi suunatud komisjoni keeldumise peale esitada liikmesriigi kohustuste rikkumise hagi Hispaania Kuningriigi vastu, vaid komisjoni kahe 30. märtsi 2004. aasta otsuse peale, millega lõpetati esiteks kaebuse P/2002/4609 menetlemine ja teiseks kaebuse P/2003/5119 menetlemine selles osas, mis puudutab EÜ artiklit 29.
- 37 Need otsused on vaidlustatavad. Need tekitavad siduvaid õiguslikke tagajärgi, mis võivad selgelt mõjutada Aseprofari ja Edifa õiguslikku olukorda. Otsustega jäeti nende kaebused rahuldamata ning need sisaldavad hinnangut, mida siseriiklik kohus võib võtta arvesse — ja mida Tribunal Supremo ongi võtnud arvesse oma 20. juuni 2005. aasta otsuses — ja nende tõttu ei saa Aseprofar ja Edifa nõuda uurimise taasalgustamist. Lisaks tähendavad need EÜ artiklis 226 ette nähtud liikmesriigi kohustuse rikkumise menetluse suhtes eraldiseisva menetluse lõppu.

- 38 Aseprofaril ja Edifal on õigus nõuda nende otsuste tühistamist, mille adressaadiks nad on ja mis igal juhul puudutavad neid otseselt ja isiklikult.
- 39 Oma väite toetuseks tuginevad Aseprofar ja Edifa eelkõige teatisele 2002/C 244/03. Nad tuginevad samuti kohtupraktikale, mis käsitleb selliste tühistamishagide vastuvõetavust, mis on esitatud komisjoni keeldumise peale tegutseda EÜ artikli 86 lõike 3 alusel ja viimase otsuste peale lõpetada selliste kaebuste menetlemine, mille esitamise aluseks on nõukogu 6. veebruari 1962. aasta määrus nr 17, esimene määrus asutamislepingu artiklite 81 ja 82 rakendamise kohta (EÜT 1962, 13, lk 204; ELT eriväljaanne 08/01, lk 3), ja komisjoni 25. juuli 1963. aasta määrus nr 99/63/EMÜ määruse nr 17 artikli 19 lõigetes 1 ja 2 ettenähtud ärakuulamise kohta (EÜT 1963, 127, lk 2268). Viimasena viitavad nad hea halduse ja tõhusa kohtuliku kaitse põhimõtetele.

Esimese Astme Kohtu hinnang

- 40 Eraõiguslikul isikul puudub õigus nõuda, et tühistataks komisjoni keeldumine liikmesriigi vastu liikmesriigi kohustuste rikkumise menetluse alustamisest (Euroopa Kohtu 12. juuni 1992. aasta määrus kohtuasjas C-29/92: Asia Motor France v. komisjon, EKL 1992, lk I-3935, punkt 21, ja Esimese Astme Kohtu 15. märtsi 2004. aasta määrus kohtuasjas T-139/02: Institouto N. Avgerinopoulou jt v. komisjon, EKL 2004, lk II-875, punkt 76).
- 41 Käesolevas asjas puudub Aseprofaril ja Edifal seega õigus nõuda, et komisjoni keeldumine Hispaania Kuningriigi vastu liikmesriigi kohustuse rikkumise menetluse alustamisest tühistataks põhjusel, et 31. oktoobri 2001. aasta leping rikub esiteks

EÜ artikleid 28-30 ning teiseks põhjusel, et kuninglik dekreet 725/2003 rikub EÜ artiklit 29.

- 42 Aseprofar ja Edifa väidavad aga, et nad ei palu keeldumise tühistamist, vaid komisjoni 30. märtsi 2004. aasta otsuste tühistamist, millega lõpetati nende kaebuste menetlemine.
- 43 Seega tuleb uurida, kas viimased on vaidlustatavad aktid, ja kui on, siis kas Aseprofaril ja Edifal on õigus nõuda nende tühistamist.
- 44 Selleks, et teha kindlaks, kas meede on vaidlustatav EÜ artikli 230 esimese lõigu tähenduses, tuleb uurida akti sisu, akti vorm ei oma selles osas põhimõtteliselt tähtsust. Vaidlustatav akt selle sätte tähenduses on iga meede, mis tekitab siduvaid õiguslikke tagajärgi, mis võivad mõjutada hageja huve, muutes märgatavalt tema õiguslikku olukorda (Euroopa Kohtu 11. novembri 1981. aasta otsus kohtuasjas 60/81: IBM v. komisjon, EKL 1981, lk 2639, punkt 9, ja 11. novembri 2004. aasta otsus kohtuasjas C-249/02: Portugal v. komisjon, EKL 2004, lk I-10717, punkt 35).
- 45 Käesolevas asjas tuleneb teatise 2002/C 244/03 viienda ja kuuenda lõigu ja selle lisa punktide 1-12 koostoisest, et komisjon on kohustatud võtma arvesse, vastavalt teatud üksikasjalikele eeskirjadele ja teatud tingimustel, et isik, kes teatab riigi käitumisest, mis võib anda alust liikmesriigi kohustuste rikkumise menetluse algatamiseks, on „kaebuse esitaja”, et selle isiku pöördumine sel eesmärgil on „kaebus” ja et kaebuse „uurimine” peab lõppema „otsusega saata märgukiri” või „otsusega lõpetada kaebuse menetlemine”.

- 46 Siiski tuleneb teatise 2002/C 244/03 seitsmenda lõigu ja selle lisa punkti 1 koostoimest, et need kohustused on seotud „rikkumismenetlusega”, mida määratletakse kui EÜ artiklis 226 ette nähtud liikmesriigi kohustuste rikkumise menetluse kohtueelset staadiumi, ja mille olemust ei olnud komisjonil kavas kuidagi muuta.
- 47 Kuna EÜ artiklis 226 ette nähtud liikmesriigi kohustuse rikkumise menetluse kohtueelse staadiumi ainus eesmärk on anda liikmesriigile võimalus asuda vabatahtlikult täitma asutamislepingu nõudeid või vajadusel anda talle võimalus põhjendada oma seisukohti (Euroopa Kohtu 18. märtsi 1986. aasta otsus kohtuasjas 85/85: komisjon v. Belgia, EKL 1986, lk 1149, punkt 11, ja 29. septembri 1998. aasta otsus kohtuasjas C-191/95: komisjon v. Saksamaa, EKL 1998, lk I-5449, punkt 44), siis ei ole ükski komisjoni poolt selle raames vastu võetud aktidest siduv (Euroopa Kohtu 1. märtsi 1966. aasta otsus kohtuasjas 48/65: Lütticke jt v. komisjon, EKL 1966, lk 27 ja 39).
- 48 Seega otsus, millega komisjon lõpetab kaebuse menetlemise, milles teatatakse riigi käitumisest, mis võib anda alust liikmesriigi kohustuste rikkumise menetluse algatamiseks, ei ole siduv.
- 49 Ükski Aseprofari ja Edifari esitatud argumentidest sea seda järeldust kahtluse alla.
- 50 Eriti ebaoluline on, et kaebuste menetlemise lõpetamise otsused on käesoleval juhul tehtud põhjendusel, et kaebuses kirjeldatud käitumine ei riku ühenduse õigust. Euroopa Kohtu praktikast tuleneb, et arvamus, mida komisjon võis sedalaadi otsuses väljendada, ei too iseenesest kaasa otsuse vaidlustatavust (eespool viidatud kohtuotsus Lütticke jt v. komisjon, punktid 38 ja 39).

- 51 Tähtsust ei ole ka sellel, et siseriiklik kohus võib võtta arvesse selle arvamuse, mida komisjon on väljendanud liikmesriigi kohustuste rikkumise menetluse kohtueelses staadiumis. Selline arvamus on nimelt faktiline asjaolu, mis ei ole siseriiklikule kohtule siduv (Euroopa Kohtu 17. juuli 1998. aasta määrus kohtuasjas C-422/97 P: Sateba v. komisjon, EKL 1998, lk I-4913, punkt 38, ja Esimese Astme Kohtu 14. jaanuari 2004. aasta määrus kohtuasjas T-202/02: Makedoniko Metro ja Michaniki v. komisjon, EKL 2004, lk II-181, punkt 47). Käesolevas asjas see asjaolu, et Tribunal Supremo otsustas kuningliku dekreedi 725/2003 õiguspärasuse hindamisel võtta arvesse komisjoni arvamuse selle dekreedi kohta, ei ole seega selline õiguslik tagajärg, mis muudaks kaebuse P/2003/5119 menetlemise lõpetamise otsuse vaidlustatavaks. Aseprofari ja Edifa esitatud sellekohane uus väide tuleb seega tagasi lükata.
- 52 Samuti ei anna tulemusi tuginemine kohtupraktikale, mis puudutab komisjoni otsuseid lõpetada selliste kaebuste menetlemine, mis on esitatud määruse nr 17, millele järgnes nõukogu 16. detsembri 2002. aasta määrus (EÜ) nr 1/2003 asutamislepingu artiklites 81 ja 82 sätestatud konkurentsieeskirjade rakendamise kohta (EÜT 2003, L 1, lk 1; ELT eriväljaanne 08/02, lk 205), ja määruse nr 99/63 alusel. EÜ artiklis 226 ette nähtud liikmesriigi kohustuste rikkumise menetlusel ja kõnealustes määrustes sätestatud haldusmenetlusel on nimelt erinevad eesmärgid ja nad alluvad erinevatele normidele.
- 53 Isikul, kes esitab komisjonile kaebuse, mille kohaselt ettevõtjate käitumine rikub EÜ artikleid 81 ja 82, on määrustes nr 17, 1/2003 ja 99/63 sätestatud haldusmenetluse raames teisest õigusaktidega antud menetluslikud õigused. Samuti on tal selle menetluse kohaselt õigus esitada ühenduse kohtule arutamiseks otsus, millega komisjon lõpetas tema kaebuse menetlemise (Euroopa Kohtu 25. oktoobri 1977. aasta otsus kohtuasjas 26/76: Metro v. komisjon, EKL 1977, lk 1875, punkt 13, ja 18. märtsi 1997. aasta otsus kohtuasjas C-282/95 P: Guérin automobiles v. komisjon, EKL 1997, lk I-1503, punkt 36).

- 54 Olukord on täiesti teistsugune isikul, kes teatab komisjonile riigi käitumisest, mis võib anda alust liikmesriigi kohustuste rikkumise menetluse algatamiseks.
- 55 Komisjon on tõesti kohustatud teatise 2002/C 244/03 kohaselt võtma ühendust selle isikuga ja teatama talle kirjalikult tema kaebuse alusel avatud menetluse arengust (teatise lisa punkt 7), teatama eelnevalt põhjused, miks tema teenistused teevad ettepaneku kaebuse menetluse lõpetamiseks ja kutsuvad kaebuse esitajat üles esitama oma võimalikud märkused selles asjas (teatise lisa punkt 10).
- 56 Sellest hoolimata ei ole need asutusesisesed eeskirjad teisese õigusega ette nähtud menetluslikud tagatised, vaid, vastavalt nende enda sõnastusele, komisjoni võetud haldusmeetmed hea halduse tagamiseks EÜ artikli 226 esimeses lõigus ette nähtud liikmesriigi kohustuste rikkumise menetluse kohtueelses staadiumis (teatise kuues ja seitsmes lõik, teatise lisa punktid 1 ja 14).
- 57 Samuti ei anna tulemusi tuginemine kohtupraktikale, mis puudutab kirju, millega komisjon teatab eraõiguslikule isikule, et ta ei kavatse tegutseda EÜ artikli 86 lõike 3 alusel. EÜ artikli 86 lõikel 3 ja EÜ artiklil 226 on nimelt erinevad eesmärgid ja nendes ette nähtud menetlused alluvad erinevatele normidele. Lisaks ei tekita need kirjad siduvaid õiguslikke tagajärgi ega ole seega EÜ artikli 230 esimese lõigu tähenduses vaidlustatavad aktid (eespool viidatud kohtuotsus komisjon v. T-Mobile Austria, punkt 70).

- 58 Eeltoodust tuleneb, et kodukorra artikli 48 lõike 2 kohaselt puudub vajadus uurida, kas eespool viidatud kohtuotsus komisjon *v. T-Mobile Austria*, milles neid kirju käsitleti, on menetluse käigus ilmsiks tulnud õiguslik asjaolu või mitte ning seega ka seda, kas sellel põhinev Aseprofari ja Edifa uus väide on vastuvõetav.
- 59 Lõpuks ei anna tulemusi ka hea halduse ja tõhusa kohtuliku kaitse põhimõtetele tuginemine. Hea halduse põhimõtte kohaselt ei saa leida, et tühistamishagi, mis ei ole esitatud vaidlustatava akti peale ja mis seega ei vasta EÜ artiklis 230 sätestatud tingimustele, oleks vastuvõetav (vt analoogiline eespool viidatud kohtuotsus komisjon *v. T-Mobile Austria*, punkt 72). Samuti ei anna tõhusa kohtuliku kaitse põhimõtte kohtule alust kalduda kõrvale EÜ artikli 230 neljandas lõigus ette nähtud kaebeõiguse eeltingimusest (Euroopa Kohtu 25. juuli 2002. aasta otsus kohtuasjas C-50/00 P: *Unión de Pequeños Agricultores v. nõukogu*, EKL 2002, lk I-6677, punkt 44, ja 30. märtsi 2004. aasta otsus kohtuasjas C-167/02 P: *Rothley jt v. parlament*, EKL 2004, lk I-3166, punkt 25) ega jätta tähelepanuta EÜ artikli 230 esimeses lõigus ette nähtud tingimust, mis puudutab vaidlustatavat akti.
- 60 Seega otsused, millega komisjon lõpetab sellise kaebuse menetlemise, mis puudutab riigi käitumist, mis võib anda alust liikmesriigi kohustuste rikkumise menetluse algatamiseks, ei ole vaidlustatavad aktid ja nende peale esitatud tühistamishagi tuleb jätta vastuvõetamatuse tõttu läbi vaatamata, ilma et oleks vaja uurida, kas muud EÜ artiklis 230 sätestatud tingimused on täidetud.
- 61 Käesolevas asjas tuleb hagi, mis on esitatud komisjoni 30. märtsi 2004. aasta otsuste peale, millega lõpetati kaebuste P/2002/4609 ja P/2003/5119 menetlemine, jätta seega vastuvõetamatuse tõttu läbi vaatamata.

Kohtukulud

- 62 Kodukorra artikli 87 lõige 2 näeb ette, et kohtuvaidluse kaotanud pool on kohustatud hüvitama kohtukulud, kui vastaspool on seda nõudnud.
- 63 Käesoleval juhul on Aseprofar ja Edifa kohtuvaidluse kaotanud ning komisjon on nõudnud nendelt kohtukulude väljamõistmist. Seega tuleb kohtukulud neilt välja mõista.

Esitatud põhjendustest lähtudes

ESIMESE ASTME KOHUS (neljas koda)

määrab:

1. Jätta hagi vastuvõetamatuse tõttu läbi vaatamata.

- 2. Mõista kohtukulud välja Asociación de exportadores españoles de productos farmacéuticos'elt ja Española de desarrollo e impulso farmacéutico, SA'lt.**

19. septembril 2005 Luxembourgis.

Kohtusekretär

Koja esimees

H. Jung

H. Legal